

„אנחנו ציונים מבטן ומלידה“ אמרו

התינוקות הערביים שנולדו השבוע בכפר־סבא

שם כיכר־ציון לכיכר־האום.

■ חבר החוג, סוכן הביטוח מיקי מילר טען, כי מפא"י שלחה מישלחת לספרד בראשות אורי אלפרט, כדי ללמוד את סוד השילטון הניצרי ללא־פרישה.

■ הדוקטור שמואל מליך, מנהל בית־החולים לילודות בכפר־סבא, החליט להפגין את הודותו עם הציונות עליידי תליית שלט מאיר־עיניים בפתח חדר־היילודים בבית־החולים. שאמר: „אנחנו ציונים מבטן ומלידה“. המעשה עורר פליאה רבה. שלושים אחוז מהתינוקות הנולדים בבית־החולים הם ערביים מבטן־ומלידה.

■ בדיון על ענייני רווחה שקיימה הממשלה, התלונן שר המישטרה שלמה הילל, כי נחשב כבעל־חוקה על ענייני הרווחה. על מיעוט התקציבים המוקדשים לנושא. בלהט הרויכו כינה את התקציבים ב"תקציבים".

■ עם מותה של מנהלת „אולפני־הסרטה בישראל“, מרג'ט קלאוזנר, נזכרו אחי־דיים מידידיה בכמה סיפורים פיקנטיים. שסיפרה מרג'ט כשהייתה בחיים. בין השאר אהבה לספר כי למרות גילה המתקדם, ולמרות שאינה שייכת לדור של ילדי־הפרחים, התנסתה פעם בלקיחת אל־אס־די, תחת השגחת רופא. מכיוון שרצתה לראות מה זה, את חוויותיה סיכמה בערך כך: „היו לי תמונות מעניינות ביותר, אך הגעתי למסקנה שאפשר להגיע לאותם מצבים שאליהם הגעתי בעזרת האל־אס־די, בדרך הרבה טבע בעזרת הפארא־פסיכולוגיה. אפשר בתחילת להיות שיי כור ולא מין“. ועוד: „הפארא־פסיכולוגיה החזיקה אותי תמיד, ונתנה לי כוחות חדשים, אין עולם של מעלה ועולם של מטה. לדעתי, הכל עולם אחד.“

■ אגב, בין המומחים לפארא־פסיכולוגיה מקרב הפוריסטורים של האוניברסיטות, התינה לה שבוע תעמולה שקטה נגד ההשתתפות בהלווייתה של

יוסף לום
מי שהיה חבר־הכנסת ושופט מחוזי, הונח במסיבה דיפלומטית ברגע של עליצות. השופט יוסף לום סיפר על חוויותיו בבית־המישפט.

תרעמתו על שעובדי השגריר דות נוסעים במכונית־פאר עני קינה, דבר שבוודאי מרגיז את האמריקאים. השגריר דיניץ הסביר לאלון, כי עובדיו נאלצים לקנות מכוניות אלה, מאחר שאין להם די כסף לרכישת מכוניות קטנות.

■ בחוגי יושבי אכסודוס פרחו הבדיחות על רקע פסיביל הציונות. הכובש את הירק. אחת מהן אמרה כי הוחר לט לקרוא לכל הרחובות זה כיכרות עלישם הציונות, כיוון שבארץ תמיד קוראים לחובות על־שם נפטרים. כדיחה אחרת אמרה שלאור מעשיהפיצוץ בירושלים צריכים לשנות את

שילטונות־המכס בארצות־הברית מקפידים, כידוע, יותר מאשר על כל דבר אחר, על מגיעת הכנסת מיצרני־מוון למדינתם, בעיקר כדי למנוע חדירת מוקים חקלאיים. כאשר הגיע לאחרונה תתיאלוף פיני חם (פינייה) להב, מפקד חיל־התחוקה של צה"ל, לביקור בארצות־הברית, הוא נתקל במוכס קפדן, שחשד משום־מה בפינייה כי הוא מבריה מוון. „אין לך שום דבר־מאכל עמך?“, שאל המוכס, ונענה בשלילה. „שום דיברי מוון, פירות, ירקות או משהו כזה?“, המשיך פקיד המכס וחקר. שוב נענה בשלילה מוחלטת. „אתה בטוח שאין לך שום דיברי מוון אתך או בחפצייך?“, שאל איש המכס את להב בשלישית. הפעם פקעה סבלנותו של פינייה, והוא אמר למוכס: „שמע, אם חסר לכם אוכל בארצות־הברית, ואתם זקוקים לעזרה מישראל — אל תביישו! תבקשו!“

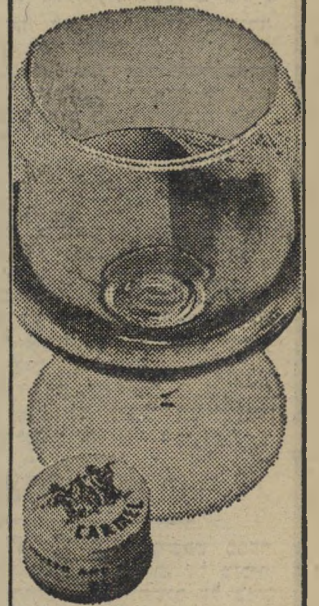
■ מי שהיה בשעתו מפקד חיל־האוויר, אלוף (מיל) עזר וייצמן, התעניין לאחרונה לדעת מי עשוי להיות המועמד לרשת את מקומו של מפקד חיל־האוויר הנוכחי, האלוף בנימין (בניי) פלד, כאשר תגיע שעתו לפרוש. נאמר לו כי בחיל־האוויר יש לא מועמד אחד בלבד, אלא שניים — לתפקיד זה. השיב עזר: „או מה הבעיות? צעה“ ליקים שני חילות־אוויר, אחד להגנה ואחד להתקפה!“

■ לפירסומי דויד ארי מין, הגמנה עם יועציו של ראש־עיריית תל־אביב שלמה (צ'יצ') להב, יש גירסה מרשלו על המחלוקת שפרצה לאחרונה בין צ'יצ' לבין חבריו בהנהלת העירייה. הסביר ארי מין: „רק לפני שבועות מיסר פר באו חברי ההנהלה אל צ'יצ' והתלוננו בפני: „אתה לוקח לעצמך את כל הפירסומים! רק עלדי כותבים בעתונים, ואלו אותנו לא מזכירים!“ שמע צ'יצ' את תלונתם, והחיל לשתור את הבעייה. והנה

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי
מוקני דאשון לציון וזכרון יעקב

חברת לון־פבר'ה במלון מיגדל־דניאל בהרצליה־פיתוח. איש הפירסום משה פרסקי ניצל את מצב־רוחו המצויין של דיילות החברה, הירבה להתחבק ולהתנשק איתן. כשראתה אותו הדיילת רחל ברימר בת

ציפי קרפקוביץ
דיילת־היופי הבלגונית, היתה בתלבושת קאבוית אחת ה"בחורות הבולטות ביותר בנשף בסיגנון המערב הפרוע, שאירגנה